

[Justitsministeren]

særlig tilladelse må være i besiddelse af genstande, som er omfattet af våbenloven.

Derfor kan jeg også tilslutte mig det, der er grundsynspunktet i fru Tove Jørgensens spørgsmål, nemlig at et samfund ikke kan acceptere, at medlemmer af disse private vagtværn, om jeg så må sige, forsøger at tage loven i egen hånd. Får politiet anmeldelser om lovovertrædelser, som angives at være begået af sådanne vagtværn, vil der blive skredet ind her som i andre tilfælde. Det er jo det, vi har set er sket for kort tid siden i Odense, og jeg kan sige, at politiet vil indtage den samme holdning i lignende tilfælde.

Til slut skal jeg blot nævne, at spørgsmålet om private vagtværn vil blive taget op til drøftelse i et kommende møde i justitsministeriets centrale samarbejdsudvalg for politiet.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg takker ministeren for svaret, og det er især de sidste sætninger om, at man vil tage spørgsmålet om de private vagtværn op til overvejelse, jeg lægger vægt på. For det andet i ministerens svar var jo mere et udsagn om, at man ville tage sagen op, når der forelå anmeldelser.

Det alvorligste problem er spørgsmålet om vagtværnenes funktion. Vi ved, at vagtfunktionærernes fagforening i København har anmodet om en autorisationsordning for private vagtselskaber, og at Sammenslutningen af danske Vagt- og Patruljehundeejere også har efterlyst det. Det kunne jo nok være nødvendigt for den sidste vedkommende, eftersom en af hundeejerne, hr. Øster Jørgensen, har et vagtselskab, der netop har beskæftiget de to, der er blevet dømt for vold ved Odense by- og herredsret.

Det er forbudt at bære knippel, men håndjern er tilladt, og det betjener man sig af ved forskellige vagtselskaber. Det er også sådan, at man siger, hundene er farligere end eventuelle våben eller andre midler, man kunne tænkes at tage i anvendelse. Derfor vil jeg anmode ministeren om i hvert fald at tage det med i overvejelserne.

Endelig vil jeg sige, at direktør Ivan Jørgensen fra vagt- og ambulancekorpsset, der har sikkerhedstjeneste i København, for tre år siden havde vagtværnsplaner, men nu har opgivet dem, fordi han siger, at vagtværn

skaber kun modstand og mere vold, som man kan se det på balladerne mange andre steder. Derfor vil jeg spørge ministeren, om der er planer om helt at forbyde disse private vagtværn, sådan som de efterhånden fremstår, og som kan virke som en trussel imod også sagesløse borgere, der ikke på nogen måde har givet anledning til, at der skulle skrives ind over for dem.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Når fru Tove Jørgensen siger, at jeg ikke sagde så meget om, hvad funktionen var, må jeg gentage det, jeg sagde, nemlig at private vagtværn, eller hvad navn de end måtte have, ikke har beføjelser, som ikke andre borgere i dette land har. Det vil sige, at det er og skal være politiet, der påser, at straffelovgivningen bliver overholdt.

Hvad angår fremtiden, tror jeg, vi tjener sagen bedst på alle måder ved at afvente den drøftelse, som de kyndige på dette område skal have i nær fremtid.

Tove Jørgensen (DKP):

Kun dette spørgsmål: hvor lang tid vil der gå, før der vil ske et stykke arbejde og der vil komme en indskriden over for vagtselskaberne?

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg må igen have lov til at henvise til, hvad jeg sagde i første omgang. Der kommer et møde, og jeg sagde vist endda i anden omgang, det bliver forholdsvis snart. Når vi har resultaterne, kan vi vende tilbage til spørgsmålet.

4) Til *undervisningsministeren* af:

Steen Folke (VS):

»Går ministeren ind for EF-indoktrinerings?»

(Spm. nr. 266).

Skriftlig begrundelse.

På et kommende EF-undervisningsministermøde er det hensigten at der skal vedtages en resolution om undervisning om Europa og EF i skolerne. I udkastet til resolution hedder det, »at medlemsstaterne vil bestræbe sig på at give skoleelever lejlighed til at lære om Det europæiske Fællesskab og udvikle